

Svět je mé světlo a tma
to oni s očima vyrvali mi i sladkost nocí
jsem jenom mozek praskající v ohni
krvavá zřítelnice v tom mozku žhnoucí.
Posledním světlem před mou nocí byly
záblesky nože a bílé jiskry v hrotu
tak jak můj výkřik i ve slepotě bílý
byla i těla katů s leskem potu.

Do jednoho byli do půl těla nazí
aby zabíjeli rychle a bez únavy.
Jak dlouho vraždili to nevím
prázdné důlky mi prudce natékaly hnisem zanícené
a přitom tvrdé jak olověné kulky
a v mojích dlaních prázdné oči vychladlé a skelné.
Zašeptal jsem, lidé jak těžko je nám
jak vás teď opláču, když ani slzy nemám?

Jen krev mi kapala skrz moje prsty teplá
rudá a hustá - kocovinou z krve zmožen
kat zabíjel dál a řeka krve tekla
a on už věděl jak mě bodne nožem.
Bolestnou cenu krve jsem teď zvážil
nic necítil jsem, nevnímal kolem ty hroby
jen v krvi jsem se jako v slzách zvlažil
a nade mnou se uzavřely mrtvé mdloby.